

BENOÎT FERON TUSSEN TOPADVOCAAT EN TOPFOTOGRAAF

Pleidooi voor fotografie

Benoît Feron bracht zopas een fotoboek uit over de balie van Brussel en opent deze week een tentoonstelling met foto's van vergeten Afrikaanse stammen. Wanneer heeft de Brusselse topadvocaat in godsnaam nog tijd om bankzaken te pleiten?

THIJS DEMEULEMEESTER, FOTOGRAFIE BENOÎT FERON

“Juristen gaan erg formeel met elkaar om. Advocaten die al jaren samenwerken, weten vaak niet eens welke hobby's of passies hun collega heeft. Ik vind dat erg jammer.” Aan het woord is Ghislain Londers, de eerste voorzitter van het Hof van Cassatie. Om die 'omerta' over de vrijetijdsbesteding onder juristen te doorbreken, heeft hij een methode. In speeches vertelt hij vaak niet één of ander saai juridisch wetenschappelijk thema, maar over zijn *violon d'Ingrès*, zijn privépassies: filosofie, kunst, literatuur, tuinieren en art nouveau. Voor advocaten zijn Londers' speeches een kruising tussen ontwapenend, gênant en diepmenselijk. Benoît Feron, de Brusselse specialist bankrecht en kapitaalmarkenrecht bij het Nederlandse advocatenkantoor NautaDutilh, kan ervan meespreken. Ook hij heeft zo zijn violon d'Ingrès: fotografie. Lange tijd durfde hij er nauwelijks over te praten met zijn confraters. “Ik was gegeneerd over mijn hobby, omdat ik dacht dat de collega's het belachelijk zouden vinden. Ik was bang dat mijn advocaten carrière afgelopen zou zijn als dat aan het licht kwam”, zegt hij. “Mijn vrienden-advocaten wisten niet dat ik fotograaf was, en mijn vrienden-fotografen wisten niet dat ik advocaat was. Maar sinds ik met mijn foto's naar buiten ben gekomen, heb nog nooit zoveel werk als advocaat gehad.

“Achter elke advocaat, achter elke onderling inwisselbare toga zit een persoonlijkheid”

Ik toon mijn menselijke kant, ik bewijs dat er nog iets schuilgaat achter die façade van toga's en wetteksten.”

Spanning

In Feron's fotoboek *Visages d'Avocats*, dat zopas uit is bij La Renaissance du Livre, komt die spanning tussen beroepsernst en menselijkheid onder advocaten zeer duidelijk tot uiting. De Brusselse balie gaf Feron de opdracht om een salontafelboek te maken dat het niveau van saai portrettenverzameling moest overstijgen. “Het boek moest de advocatuur een positiever imago

geven dan hoe we dagelijks in de media afgeschilderd worden”, zegt initiatiefnemer Jean-Pierre Buyle, partner bij Philippe & Partners. Natuurlijk bevat het boek ook de traditionele togefotografie. En er zijn ook de obligate rechtszaal-feren, bijvoorbeeld uit het Fortis-, KB Lux- of Rwanda-proces. Indrukwekkend zijn ook de interieurshots van vergeten hoekjes in het Brusselse Justitiepaleis. Maar het meest aangrijpend is het panoramabeeld van de persconferentie net na de moord op vrede-rechter Isabelle Brandon en griffier André Bellemans op 3 juni 2010. De foto toont de menselijke en kwetsbare kant van een metier waar tactiek, holle retoriek en regelkennis al te vaak de bovenhand krijgen.

De hoofdbrok van ‘Visages d’Avocats’ zijn portretten van de Brusselse juristen. Geen simpele taak voor Feron, alleen al omdat een paar honderd van de 4500 balieadvocaten voor zijn lens moesten poseren. “Ik schoot 8500 foto’s”, weet Feron. “Een helse klus, maar ik heb zo mijn leefwereld veel beter leren kennen. Er bestaan wel vijftig specialismen in de advocatuur. Er zijn fiscalisten, strafpleiters, specialisten consumentenrecht, maar evengoed advocaten die voor daklozen gratis consultaties doen in de kelders van het Centraal Station in Brussel. Het is een bijzonder gevarieerde beroepsgroep, die heel wat interessante figuren telt. Achter elke advocaat, achter elke onderling inwisselbare toga zit een persoonlijkheid.” Feron kon een aantal advocaten overtuigen zich te laten portretteren in hun favoriete (en meestal ook geheime) vrijetijdsbesteding. Zo zijn er in het boek advocaten te zien die op topniveau sporten (Éric Deltour en Patrick Leclerc), muziek spelen (Xavier Magnée), in de politiek stappen (Mishaël Modrikamen) boeken schrijven (Marc Uyttendaele) of Chinese antiquiteiten verzamelen (Bernard Hanotiau).

Black magic

Feron doet in zijn vrije tijd wel meer dan Brusselse advocaten fotograferen. Een paar keer per jaar trekt hij naar Afrika om er vergeten stammen en natuurtaferelen te fotograferen. In landen als Tanzania, Ethiopië en Soedan zoekt Feron naar eigen zeggen “naar

8500

FOTO'S
van advocaten schoot Feron

de basics van de schoonheid”. Die vindt hij in authentieke gebruiken, kleuren, materialen en texturen.

Is Afrika nog steeds de ideale plek om onbezoedelde natuur of cultuur te vinden? “Door het toenemende toerisme verandert het continent snel. Het trieste

is dat de locals al het slechte van de westerse maatschappij overnemen. In bepaalde dorpen zitten veel mensen aan de drank, spelen ze snoeiharde muziek of dragen ze minderwaardige confectiekledij. In de dorpen die helemaal afgelegen liggen, hebben de bewoners nog een puur gevoel voor schoonheid. Maar dat verdwijnt snel. Ik voel dat ik een van de laatsten ben die zulke ongerepte stammen kan fotograferen. Drie jaar geleden maakte ik een boek over de Surma, een stam met lichaamsbeschilderingen. Toen ik onlangs in hun dorpen terug was waar ik de foto’s had gemaakt, was bijna niemand nog beschilderd. De evolutie gaat erg snel.”

Toch zijn nog niet alle Afrikaanse gebruiken aan het uitsterven. Zo maakte Feron ook unieke foto’s van mannen met decoratieve littekens. “Die dienen als jachttrofee”, zegt de advocaat. “Telkens als een man krijgers van andere stammen in Kenia of Soedan doodt, krijgt hij bij thuiskomst nieuwe littekens op zijn lichaam. Bij één kerel stond zijn hele lijf vol. Dat is de meest moedige krijger van de Nyangatomstam.”

In balans

Vanaf zondag zijn Feron’s foto’s — waaronder de krijger vol littekens — te koop in het Knokse filiaal van Young Gallery. De bekende fotogalerij, gespecialiseerd in iets decoratiever werk, toont zowel werk uit Feron’s reeksen over lichaamsbeschilderingen als zijn recente reeks ‘African Skins’ met details van huiden of materialen. Voelt Benoît Feron zich eigenlijk advocaat of fotograaf? “Ik heb er altijd van gedroomd architectuur of fotografie te doen. Maar ik heb uiteindelijk rechten gestudeerd. Ik hou van mijn metier, maar het is zeer exact, analytisch en ingewikkeld. Fotografie is mijn uitlaatklep, mijn tweede adem. Het houdt mijn cartesiaanse en emotionele kant mooi in balans.” ©

Visages d’Avocats, met foto’s van Benoît Feron, uit bij Renaissance du Livre. Benoît Feron, ‘African Skins’, van 26 september tot 8 november in Young Gallery, Zeedijk 811, Knokke.

Info over Benoît Feron’s (foto)werk op www.regards-passion.com en www.nautadutilh.com.